

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.
ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGÓ 40 FILLÉR. A MELLÉKLET 80 FILLÉR. AMERIKÁBAN AZ
ELŐFIZETÉSI DIJ PORTÓVAL EGYÜTT 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÖNK.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
WALLRABENSTEIN JAKAB, NYIREGYHÁZA, DESSEWFFY-TÉR 10.

Nuelsen püspök üdvözlő szavai az egyetemes gyűlésről.

Egyházszervezetünk értelmében a gyülekezet predikátorai az évi konferencián nyerik beosztásukat, a püspökök pedig az egyetemes gyűlésen. Az évi konferencián a püspök a superintendensekkel való tanácskozás után adja meg minden predikátornak a munkateret, az egyetemes gyűlésen pedig egy nagy bizottság, mely predikátorokból és gyülekezeti tagokból áll, jelöli ki a püspököknek az új munkamezőt négy évi időtartamra. A predikátorok és a gyülekezetek, a püspökök és a kerületek ezeket a beosztásokat, habár emberek által nyerik, mégis úgy fogadják, mint amely beosztás az Istentől adatik nekik s igyekeznek munkájukat az egyház feje, a Krisztus iránti hűségben, erejüknek teljes latbavetésével elvégezni Isten nevének dicsőségére, embertársaik javára.

A most befejezett egyetemes gyűlés ime ötödször bizta rám a közép-európai kerületet. Ezt a megbizást az egyháztól és az Urtól eredő feladatnak nézem s nagy örömmel térek vissza a nekem oly kedves munkakörbe.

Összes munkatársaimat, úgy a predikátorokat, mint a gyülekezeti tagokat szívem mélyéből nagy szeretettel üdvözölöm s Wesley szavaival köszöntöm:

„Mindnyájan munkában“! Imáimat s üdvözlő szavaimat Pál apostolnak a tessalonikaiakhoz írt levél eme mondatába foglalom: „Minekokáért is könyörögjünk mindenkor tiérettetek, hogy méltóztasson titeket a hivatallal a mi Istenünk és betöltse az ő jóvoltával minden jóakaratiját és a hitnek cselekedeteit az ő ereje által. Hogy dicsőíttessék ami Urunk Jézus Krisztusunk neve ti bennetek és ti is ő benne, ami Istenünknek és az Ur Jézus Krisztusnak kegyelméből.“ (II. Tes 1. 11–12)

Ezzel az üdvözlő szóval egyúttal eljuttatom mindenhová azt a kérésemet is, hogy predikátorok és gyülekezetek imádkozzanak értem és a mi munkánkért. Kövessük a mi mesterünket Jézus Krisztust, hű imádkozásban, bátor hitben, égő szeretetben, élő reménységben, önfeláldozó szolgálatban és megszentelt lélekkel, hogy felhasználhasson mindnyájunkat arra, hogy sokak számára áldás lehessünk s hogy az ő akarata megvalósulhasson bennünk s általunk.

Testvéri szeretettel

Nuelsen János.

Kansas City, 1928. május 30.

HIREK.

— **Mennyegzői ünnepély.** A nyiregyházi predikátor családnak leányát, Wallrabenstein Évikét, az ottani gyülekezet tagját, Nagy Károly vármegyei tisztviselő, gyülekezeti tag június 28-án vezette oltárhoz. A jegyespárt a mennyasszony édes atya áldotta meg. Legyen a jó Isten áldó szeretete az új házassággal.

— **Wesley 225-ik születésnapja.** A Cansasban gyülekező egyetemes gyűlés felkérte az összes methodista gyülekezeteket, hogy június 17-én ünnepeljék meg Wesley, a methodista egyház megalapítója 225 ik születésnapjának évfordulóját. Ez hazai gyülekezeteinkben is megtörtént. Wesley papi családból származott. Apjának 19 gyermeke volt, ő volt a 15-ik. Már 8 éves korában oly benső vágya volt az Urral egyesülni, hogy édes atya az Ur asztalához engedte. Wesley sok üldözésnek volt kitéve. Sokszor záptojással, kövel dobálták meg, testéről letépték a ruhát. Sokat predikált, tanított, irt és igen sokat adakozott. Sokat imádkozott a lelkek megtéréséért.

— **Vallásszabadság emlékünnepe.** Az Evangéliumi Szövetség budapesti bizottsága, miként előző években, az idén is megemlékezett a nevezetes bécsi béke évfordulójáról, mely hazánkban a protestánsoknak vallásszabadságot biztosított. Ez alkalommal szombaton, június

23-án este 7 órakor az Andrássy-uti köröndön Bocskay fejedelem szobra előtt kegyeleles rövid ünnepélyt rendezett. Megelőzőleg 1/27 órakor a Felsőerdősor 5. sz. alatti földszinti methodista imateremben, mint amely közel van a szoborhoz, imaösszejövetelre gyűltek össze, innen vonultak fel a szoborhoz.

Dr. Nuelsen püspök a Cansas Cityben tartott egyetemes gyűlés által megint újabb 4 évre az európai kerület vezetésével bízott meg. Így kipróbált vezér kezébe kerül a mi munkánk is, aminek, úgy a predikátorok, mint a gyülekezetek örülnek. Isten áldja meg gazdagon püspökünket!

— **A jugoszláviai és a bolgár konferencia** a párizsi kerülethez csatoltatott, melynek püspöke Shepard Cill.

— **Születés.** Schmidt János és neje, dombovári predikátor, örömmel s az Ur iránti hálával jelenti, hogy egy egészséges fiú gyermekkel áldotta meg őket az Ur.

— **Készül a vakok bibliája.** Matolcsy Sándorné vagyonos földbirtokos felesége Pannoz községben levő hazában nyomdát létesített arra, hogy ott bibliát készítsenek a vakok részére. Persze, ez a nyomda egészen eltér a rendes nyomdától, azokhoz tulajdonképpen alig is hasonlít. Mert hiszen a vakok könyvei egészen mások, mint a látó embereké. Kemény papir lapokra domboru betűket sajtolnak erre szol-

Amerikai úti emlékeimből.

Közli: *Funk M.*

(Polyt.)

Egyházi élet az Egyesült Államokban.

Dacára annak, hogy az amerikaiaknak körülbelül a fele nem tartozik semmilyen felekezethez, az egyház mégis nagy tekintélynek örvend. A nyilvánosság a vezető egyházi férfiakról elvárja, hogy azok mindenben korrekci, jellemes emberek legyenek. Elvitathatatlan tény, hogy a szabad egyháznak nagyobb hatóereje van, mint az állami egyháznak. Az északamerikai Egyesült Államokban az egyházak a kormánynak nem egy intézkedése ellen protestálnak. A mi európai államainkban ilyesmi hazaárulás lenne. Itt az egyház pillére volt a „trónnak“ még akkor is, ha a trón már rozoga volt. Az állam által fenntartott egyháznak hiányzott a szabadság.

Igaz, az egyházi téren való szabadság Amerikában ugyan tarka képet mutat. Sokszor a túltengő szabadság egyházi szakadásokat hozott létre. A sok kis egyházalakulat nagyon sok pénzbe kerül s nincs létjogosultsága, de az amerikai ember sokat áldoz az egyházra. Nyolcvan vagy száz tagból álló gyülekezetek predikátorainak 2000 dollárt fizetnek évente,

azonkívül a kántornak is rendes fizetés jár és az egyházfinak is. A papi hivatás nagy tiszteletnek örvend. Bármilyen egyházalakulat lelkésze a vonaton 33—50% kedvezményt élvez, sőt némely üzletben szintén kedvezményesen vásárolhatnak. Van olyan lelkész is, akinek fizetése kicsi. Kevesebb mint egy munkásnak. Nyugdíj tekintetében rosszul állnak. Találkoztam olyan methodista predikátorral, aki egy gazdag gyárnak volt a titkára s olyannal is, aki munkás-zubbonyban dolgozott egy vaskereskedésben.

Némely vidéken a predikátorok 40 szolgálati év után évi 360 dollár nyugdíjat kapnak. Ez amerikai viszonyok szerint egy lakás évi bérének felel meg. Mindenesetre vannak gyülekezetek, melyek predikátorainak 10.000 dollárt is fizetnek és konferenciák, melyek kitűnően látják el őket öregségükre.

Mivel a predikátorokat saját gyülekezetük fizetik, nagyon sok a „függő“ predikátor mindenféle gyülekezetben. Alkalmazkodni kell a viszonyokhoz. Nézetem szerint még legjobb dolguk van a methodista predikátoroknak, ami a függetlenséget illeti. Ha egy gyülekezet valami bibliaellenes dologra akarja őket kényszeríteni, ellenszegülnek — kapnak más gyülekezetet s nem kell bibliaellenes dolgok láttára hallgatniok, azért mert a gyülekezet fizeti őket. Örömmel figyeltem meg az összes egyházfelekezetek szor-

gáló gépekkel, hogy a vakok e betűket kitapathassák. A betűk jóval nagyobbak a festéknyomású betűknél, mert másként a vak nem tudja kitapintani az alakjukat. A vastag és finom kemény papír drága és sok anyag van benne. Így aztán rengeteg pénzbe kerül egy ilyen biblia, mert rengeteg anyag kell hozzá. Egy teljes vak biblia kb. negyvennyolc-ötven vaskos kötet lesz. Egész könyvtár terjedelmű. A hatalmas munka, melyen már évek óta dolgoznak, nemsokára készen lesz.

— **Alkoholelles munkánk titkára:** Wallrahenstein J. június 17-én részt vett a Budapesten tartott alkoholelles értekezleten, melyen Györy Tibor államtitkár elnökölt. Az állam nagyszabású alkoholelles mozgalmat akar indítani s azért hívta gyűlésre az Orsz. Alkoholelles Ligába tömörült egyesületek képviselőit, hogy véleményüket meghallgassa. A methodista egyház által benyújtott tíz pont a júliusi „Szentharcon olvasható.“ Itt ugyan látjuk, hogy mi a teljes vasárnapi munkaszünet érdekében követeljük a korcsmák zárva tartását szombat este 6-tól hétfő reggel 6-ig, továbbá a vásároknak áttételét vasárnapról hétköznapra. Tagjainkat kérjük, hogy imádkozzanak a kitűzött eszmék diadalra jutásáért.

— **Ifjusági ünnepély Budapesten.** Június 17-én d. u. a budapesti magyar gyülekezet és az anyalföldi gyülekezet ifjúsága alföldi gyülekezeti táborozó rendezésével szépen

sikerült ifjusági ünnepélyt tartott. Ez alkalommal emeleti imatermünk megtelt a budapesti, anyalföldi és kispesti gyülekezet tagjaival, akik nagy örömmel nézték és hallgatták szereplő gyermekeiket. Csak azon a fán lesz gyümölcs, amelynek van virágja. Bizakodunk, hogy vasárnapi iskolánk és ifjusági egyleteink erre az életre és a túlvilági életre termelnek gyümölcsöt.

— **Ker. Könyvesház Budapest, Felsőerdősor 5.** Megrendelhető az ifjusági előadásokra kiválóan alkalmas „Tékozló fiú“ című füzet, mely 13 szereplő részére való anyagot foglal magában. 13 füzet ára 5 P. Továbbá megrendelhető 60 f.-ért „Egy kékkeresztes naplója“ című füzet, mely kiváló anyagot tartalmaz azok részére, akik lelki munkát végeznek iszásokok s mások között.

— **Tábor.** Pihenő otthon. Keresztény üdülő. Üdülést igénylők, felekezeti különbség nélkül, szeretetteljes keresztény otthonra találnak, kies, ideális fekvésű üdülőhelyen. Napi teljes ellátás 6–8 P. Az ellátás díja hetenként előre fizetendő. A téli időny alatt a fűtés és világítás külön felszámítva. Központi fűtés. Vízvezeték a szobában. Étkezés 4-szer naponta. Fertőző betegeket és különösebb ápolást igénylő lelkibetegeket nem veszünk fel. Kérjük vendégeinket, hogy érkezésüket előre jelentsék be és lehetőleg ne vasárnapon jöjjenek. Jelentkezéseket kérjük a vezető: Dr. Szalós Artur címére intézni. Budakeszi, Rákóczi-u 2.

galmos munkáját. Lusta gyülekezetek és prédikátorok egyszerűen elpusztulnak. Az Igehirdetés határozott, világos. Az áldozatkészség igen nagy. Remek templomok, szép orgonák, kipárnázott padok. Itt sokkal jobban lehet aludni, mint a magyarországi keskeny támla nélküli deszka léceken. De a gyors tempójú ének s a rövid predikációk nem is engedik aludni az embert. Legtöbb helyen az istentisztelet 11 órakor kezdődik. Előtte mindig vasárnapi iskola van. A nagy út a templomig nem retenti vissza az amerikai embert. Legtöbbször autóval teszik meg az utat, vagy pedig ahhoz a gyülekezethez csatlakoznak, amelyiknek temploma legközelebb van az illetőkhöz. Nagyon egyszerű és sűrűn előforduló dolog, hogy a methodista hívó a presbyterianusokhoz, a kongregationalista a lutheranusokhoz, vagy a baptista valamely más, hozzá közel eső gyülekezethez csatlakozik.

Sokféle gyülekezet van, lehet válogatni benne. Egy 35.000 lakosságú városban 36 templomot láttam, hozzá nem számítva a gyűlés- és különböző imatermeket. Így pl. South-Bend városában (hol Viktor Róbert, volt nyiregyházi segédpredikátor működik a magyarok közt), hol 100.000 a lakosok száma, 13 methodista templom van. Sowell városában, hol alig van 10.000 lakos, 6 templom van, ebből 2 methodista.

Az amerikai ember templomában is a

gyakorlati célt tartja szem előtt. Minden templom előtt ott függ egy nagy tábla, rajta az egész heti program. Itt-ott nagyon szép jellegű is olvashatók e táblákon. Ilyen jelige pl. ez: „Igyekezz d. e. 10-ig barátságos lenni, akkor a többi részében már könnyebben sikerül.“ Vagy egy másik: „Hogy szegénységedet érzed, nem anyira csekély anyagi javaidra vezethető vissza, mint inkább szomszédodnak új autójára!“ Vagy egy kérdés a modern amerikai nőkhöz: „Mit használsz többször, a söprűt, vagy a puderpamacst?“

A templomban bonyolódik le a szociális és a társas életnek nagy része. Van hely az ifjuság társas szórakozására, ünnepi vacsorához. Egy templom se lehet el konyha és étterem nélkül. A sokféle egyesület, különösen a téli hónapokban, terített asztal mellett szokott gyűlésezni. Innen magyarázható, hogy itt a templom egere nem sovány, hanem kövér. Európában bizony a közmondás szerint sovány a templom egere. De Amerikában? Hétfő d. u. egy nőegylet tartja óráit, természetesen kávéval, kalács-csal. Kedden az egyes egyesületek vezetői tartanak gyűlést, hol sonkás kiflit esznek. Csütörtökön a gyermekek vasárnapi iskolája van, hol tortával kedveskednek. Pénteken a férfiak egyesülete tart órát, miután jó kínai rizst ettek. Szombaton a presbyterek tartanak gyűlést s

Akik mindig tanulnak, de az igazság ismeretére soha el nem juthatnak.

Miért nem?

1. Gyakran hiányzik az ilyeneknél az igazi eszköz a tanulásra: »Tudakozzátok az írásokat!«

2. Sokan az igazi eszközökhöz nyulnak, de gépiesen tanulnak, anélkül, hogy gondolkoznának.

3. Vannak, akik olvassák az írást, de mindig csak másokra alkalmazzák.

4. Némelyek töprengve olvassák, nem kutatva; bírálgatva, ahelyett, hogy magukat engednék általa megbíráltatni, kétségeskedve, nem kérdőleg.

5. Vannak, akik csak a teoriánál maradnak, ahelyett, hogy átvinnék a gyakorlatba, mint aki nyelvek tanulásánál csak a nyelvtant tanulmányozta és soha el nem jut a társalgásig. (Lásd az írástudót Luk. 25. és köv.)

6. Van, akinek nincs meg hozzá a kellő tehetsége: »érzéki ember nem foghatja meg az Isten lelkének dolgait.« I. Kor. 2: 14.

7. Sokan »gondolkoznak« azon, hogy juthatnának be, de nem »igyekeznek« bemenni a szoros kapun.

8. Sokan a könyv végénél kezdik a tanulást s átugorják a szükséges alapföltételt: bűnbánat és hit.

9. Gyakran önzésünk az oka, hogy kevés áldást nyerünk. Isten dicsősége a fő. (Agg. 1: 6.)

10. Csak egy evezővel evezünk s mindig ugyanabban a körben forgunk. Hit és cselekedetek, Pál és Jakab, Ó- és Újtestamentom együtvé tartoznak.

Zeller Sámuel.

Csak nem hazudott talán ön?

Jól szétterpeszkedve ül egy kövér ur a vasúti kocsiban s örül, hogy a legjobb helyet foglalhatta el az ablak mellett. Egy idegen férfi jelenik meg most az ajtóban s látja, hogy a kövér urral szemben nem ül senki, de az ülést egy nagy utazótáska foglalja el. »El van foglalva?« kérdi az idegen. »E!« felel a kövér ur, »a barátom csak kiszállt egy kicsit.« Mivel azonban a vonat már indulófélben van, az idegen férfi mégis belép a kocsiba s a táskát kissé félretolva, leül. Kitekint az ablakon s így szól: »Csak le ne késsék a barátja!« Mély hallgatás. »De a csomagját csak nem hagyja itt a barátja.« Mély hallgatás. A vonat már épen kiér a pályaudvar előcsarnokából. Zsupsz! az idegen megragadta az utazótáskát s kidobta az ablakon. »Legalább a táskáját hadd találja meg a barátja.« A kövér ur felugrik, torkon

mivel ez fárasztó, utána tojást és főtt sonkát fogyasztanak a vajjas kenyérhez. Vajjon lehet-e változatosabb program egy templomi éger számára? Neki minden este jut valami.»

Hogy mindezek az összejövetelek a templom épületében tartanak, veszélyt is jelent az amerikai egyházakra. Azt a veszélyt, hogy a mindennapi élet elnyeli, eltemeti az örökélet utáni vágyat. Sokat tanulhatunk az amerikaiaktól, de vigyáznunk kell arra, mit veszünk át tőlük.

Sokszor halljuk, hogy az amerikai protestáns templomokban táncolnak. Még a papok is táncolnak, ugyan nem az istentiszteleti helységben, hanem a templom más helyén létesített teremben. Ez tényleg igaz. De még nem láttam sehol methodista templomot, amelyben táncoltak volna. Az egyik protestáns templomban tényleg megtörtént, hogy az öregek és a fiatalok azon vesztek össze, vajjon eltűrik-e a templom épületében a jazz-bandet, vagy se. A fiatalság akarta, de a lelkész az öregekkel ellenezte. A veszekedésnek a segítségül hívott rendőrvetett véget. Az ilyen jelenség már mulatozási szennvedélynek mondható. Ugy látszik, hogy a sokféle társas együttlét lerombolja a templomnak kijáró tiszteletet, különösen az ifjúságnál.

Minduntalan meglép a modernizmus térhódítása az összes egyházakban. Ami 25 évvel

ezelőtt Németországban ment végbe, ugyanez megy most itt is végbe.

Az ember legyen nemes, irgalmas és jó! Tartsa meg Jézus hegyi beszédét! Legyen jó nevelése s kiképzése! Így a racionalizmusnak nyitnak utat. A methodista és baptista egyházak sem kerülhetik ki ezt az áramlatot. Nagyon jó lenne, ha ezek a modern predikátorok áttanulmányoznák a német protestantizmus utolsó 50 évének történetét. Jó lenne az is, ha megtanulnák a missio történetét. Ahol a protestantizmus már nem hirdeti az élő Krisztust és Megváltót, ott kenyér helyett követ nyújt. Nagy szónok az ő Krisztuspéldkűli evangéliumával egy ideig sok hallgatót vonzhat a templomba, de élő gyülekezetet csak az élő Üdvözítő fog létesíteni. Nem helyes dolog azt állítani, hogy csak az üdvözülhet, aki orthodox hitvallású. Az orthodoxia önmagában véve szintén holt valami.

(Polyt. köv.)

Gyermekek azt mondják: — már csak nagy lennék. A felnőttek meg így sóhajtanak: — De jó is volt gyerek koromba. — Fiaccám, mindenkor gyermek akarj maradni.

akarja ragadni az idegent. „Hogy merészkedik ön kidobni az én táskámat az ablakon? A másik idegen így válaszol: „Az ön táskáját? Hiszen azt mondta, hogy a barátjé. Csak nem hazudott talán ön?”

Aki ismerte Istent.

Caoli volt a neve. *Mission*

Caoli érdekes ember volt. A missióban segédkezett. Kevés tudásának daccára is nagy siker koronázta munkáját, mert hittel, Istentől nyert kegyelem által végezte azt.

Egyszer Caoli arra a meggyőződésre jutott, hogy őt Isten Mindszóba akarja küldeni, hogy ott hirdesse az evangéliumot. Erről mi is tudomást szereztünk. „Hogy is juthatnánk munkánkkal előbbre Caoli nélkül?” volt a kérdés, amely mindenfelől elhangzott. De Caolinak nem volt alkalma tanulni, angolul nem tudott és — őszintén szólva — ő tudatlan ember volt. De az Istentől adott kegyelem által jó misszionárius lett belőle. A Pangasinan kerületben éveken át Caoli testvér volt a legalkalmasabb emberünk. Nagy eredményeket ért el evangéliumi munkájában; kegyes és áldozatkész volt, mindenütt szeretett segíteni, ahol segítségre volt szükség. Umingan vidékén is 8 évig dolgozott. Ha kérdezte valaki, miért akarják, hogy Caoli visszamenjen Uminganba, azt felelte egy odavaló tanító: „Mi kívánjuk Caolit, mert ő sok dologban nagyon tudatlan, de tudja, hogy mi Istent nélkülözzük, akiről tőle szeretnénk még sokat hallani. Ő felvilágosítást tud adni isteni dolgokról.”

Tagjaink közül némelyek elmentek Mindoróba a vadakhoz, hogy ottan új otthont keressenek magoknak. Caoli féltette őket a visszaeséstől, mert az említett helyen nem volt prédikátor; a legközelebbi misszióállomás is nagyon távol volt onnan. A bevándoroltak között pedig jelentékeny vallásos mozgalom volt. Mindoro a presbiteriánus egyház munkakerületéhez tartozott. E vidék lakosai missziói szellemmel és önfeláldozó szeretettel felruházott férfiakat nélkülöztek. Az említett egyház pedig képtelen volt ezen szükségleteket kielégíteni. Azonban mi ezt megtehettük volna, de mint meth. évi-konferencia nem nevezhettünk ki prédikátort a presbiteriánusok misszióterületére. Azért ezen kérdés eldöntését Caolira bíztuk, cselekedjen saját óhaja szerint. Folyó év febr. havában azt mondta Caoli hogy ő imádkozott ezen ügyért és ismét arra a meggyőződésre jutott, hogy Isten őt Mindoróba akarja küldeni. Ez azt jelentette, hogy családjától meg kellett válnia, mert feleségét és gyermekeit oda nem vihette magával.

A keresztyén út.

Egyszer egy másik missionáriussal utaztam örvényes zivatarban San Ropueból Tugniba.

Veltünk volt Caoli is. Bőrig áztunk. Csomagjainkat is ájtarta a víz; pedig szurkos vászonba voltak pakolva. Utunk egy helyen meredek dombon lefelé, egy tomboló folyam partján vezetett el. Ez veszélyes volt. Csak a sziklás domboldalon levő szemétből kinőtt fűbe kapaszkodva haladhattunk nagy nehezen előre. Lenn a völgyben rizsmező volt, melyet elárasztott a víz; ezen kellett átjárólunk. Egy másik helyen szintén nem volt út, amelyen minden baj nélkül átjuthattunk volna. Itt is magas volt a vízállás. Caoli belépett a hullámzó vízbe. A víz a válláig ért. Arra kért bennünket, hogy fogjuk meg hátulról a kezét és így egy sorban, nagyon vigyázva átjuthatunk a gáton, amely fölé most oly magasra emelkedett a víz; fényleg szerencsésen átvezetett bennünket.

Most más vidék tárult fel szemünk előtt. Mindenfelé kisebb-nagyobb rizstáblák terültek el. Ezek nagyszerű látványt nyújtottak a rajtuk levő lapos tetejű házakkal. E vidéken nehéz volt a közlekedés, mert az utak rendetlenek.

Az est beállott, pedig még messze kellett mennünk az esőben, amely vizesésként szakadt ránk. A szél is tovább dühöngött. Egy helyen szép füves ösvényen haladtunk. E fölött örömmel adtam kifejezést, mire Caoli így válaszolt: ez nem a mi utunk (nem keresztyén út). Ekkor egy bambuszhidhoz értünk, amelyen keresztülgázoltak a fő hullámai, de emberek nem közlekedhettek rajta. A hid négy bambuszoszlopon állott, de úgy ingott, hogy csak négykézláb mászhattam rajta végig. Félttem, hogy a tökéletlen alkotmány velem együtt a vízbe szakad. Utitársaim is csak ilyen módon jutottak át rajta. Azután pedig bambuszágakat gyűjtöttünk és leraktuk az előttünk levő ingoványra, amelyen sok veszély között átkeltünk. Caolihoz fordultam és kérdeztem őt: hogy micsoda út volt az, amelyen vezetett bennünket? Ő mosolygó arccal azt felelte: „Ez a keresztyének útja.” Ez rövid, de a legnagyobb áhitat volt számomra, amit valaha átéltem. Azóta soha többé nem panaszkodtam.

Egy alkalommal ismét meredek dombon mentem Caolival felfelé. Mindketten alaposan megvoltunk rakva csomagokkal. Mire fölértünk a domb tetejére, rosszul lettem, nem bírtam lélekzetet venni, kimerültem. Mindent közöltem Caolival. „Nem jó, hogy tudunk imádkozni,” volt egyedüli válasza. Ismeretlen ember csoportja haladt el mellettünk, akik hálókkel és zsákokkal voltak felszerelve. „Hová mentek?” kérdezte őket Caoli. „Megyünk sáskát fogni,” felelték az idegenek és kérdezték. „Hát ti hova mentek?” „Mi megyünk Agnoba, hogy az ördögöket kiűzzük onnan,” felelte Caoli egész határozottan. Mindig ilyen őszinte és komoly volt.

Angolból: H. J.

Szép predikáció — meleg tekintet.

Egy nagy városban egyszer egy fényes ünnepi istentiszteletet rendeztek. Meghívtak a fényes templomba egy híres egyházi szónokot. A pap már nyolc nappal az ünnepély előtt leírta beszédét. Átgondolta, javíttatta, csiszoltatta, törölt, hozzáírt. Igazi műremeket akart adni. Tényleg remek szónoklatot vágott ki. Azt mondják az emberek, hogy önmagát multa felül. Maga is meg volt elégedve a fényes sikertől.

Vagy 10 évvel később ez a pap megint megfordult abban a városban. Mikor az állomáson kiszállt, egy hordár nagyon barátságosan köszöntötte a papot s nevén is szólította. A pap ennek igen megörült s azt mondta: „Ugye, ön bizonyára arról a szépünnepélyről emlékszik még rám, hol az ünnepi beszédet mondtam?”

„Nem is hallottam tiszteletes ur beszédét. De amikor ön akkorában kiszállt a vonatból s megkért, hogy vigyem kofferét szállására s olyan barátságosan s olyan melegen rám nézett, akkor olyasmit éreztem, amit azelőtt 50 évvel éreztem, mikor még az édesanyám nézett rám barátságosan, melegen. Az ő tekintetét azóta sem feledtem el. Viszont az ön tekintetének melegét egész napon át éreztem s azt hittem, kis konfirmandus vagyok, kin ott függ édesanyja meleg, gondoskodó, barátságos tekintete.

Nem a szépen kigondolt szónoklatok hatnak a lelkekre, hanem szíved szeretete, mely szemeidből sugárzik környezetre! Mivel akarsz lelkeket Krisztushoz vezetni? Szavaiddal csupán, avagy barátságos, meleg tekintetteddel?

W. J.

Sundar Singh.

Valamikor India belsejében utaztam — írja Sundar Singh — és beszéltem néhány pogánnyal a Megváltóról. A végén egyeseknek, akik szerettek volna többet hallani Jézusról, egy-egy részt adtam a Szentírásból. Egyik pogány férfiú a János evangéliumát kapta. Olvasott belőle néhány sort, majd széttépte és kidobta az ablakon. Két év múlva hallottam, hogy aznap egy vágyakozó, kereső lélek ment az út mentén, 6 év óta kereste a békességet és nem találta meg. Mély gondolatokba merülve ment az úton és megtalálta a János evangéliumának kitépott darabját és elkezdte azt olvasni. Tekintete az Igére esett: „Örökélet.” Egy másik darabka papíron ezt olvasta: „Az élet kenyere.” Mi ez az örökélet és az élet

kenyere? Megmutatta egy ismerősének a papírt és megkérdezte: „Nem tudod, milyen könyv ez? Úgy sajnálom, hogy el van tépve!” A másik felelte: „Ez egy keresztyén könyv. Ezt nem szabad elolvasnod, mert veszedelmes a számodra.” „Nem, én többet akarok erről hallani.” Elment, vett magának egy Újtestamentumot, olvasott belőle és megtalálta a Megváltót. Most prédikátor Belső Indiában és hirdeti az Evangéliumot. Így az a töredék János evangéliumából lett számára az „Élet kenyere.”

*

Sokszor kérdezik tőlem egyszerű emberek: »Hogy higyjünk mi Krisztusban, amikor a tudósok sem hisznek benne? Balgaság az, erről a tudósokat kérdezni. Azok sokat tudhatnak bár a tudományból, amivel egész életükön át foglalkoznak, de lelki dolgokban olyan tudatlanok lehetnek, mint egy gyermek. Lelki dolgokban csak az imádkozó ember lehet mértékadó.

====

Kol 3,3 Elrejtett élet.

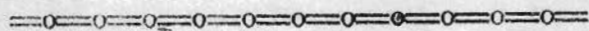
Minden növénynek van egy elrejtett élete a földben; vedd el tőle ezt és megszűnik létezni. A pálma (Zsolt. 92, 13–16.) azért tud zöldelni, virágozni, gyümölcsöző és üde lenni a sivatagban, mert mélyen lent a földben elrejtett élete van. Szivgyökerével összeköttetésben van egy forrással. A mi életünk kifelé nem más, mint nyugta-számlája az elrejtettségben való életünknek. Sokaknak elrejtett az Istenük, mert nincs nekik elrejtett életük Istennel. Mózesnek szokottabb volt az Istennel való közlekedés, mint az emberekkel való közlekedés. Mikor emberekkel érintkezett, leplet tón arcára (II. Móz. 34, 29–35.); de mikor Istennel volt együtt, levette a leplet. Ő a szentek helyét foglalta el, mint maga mondja utolsó szavaiban: „Odszegődnek a Te lábaidhoz és hallgatják a Te beszédeidet.” (V. Mózes 33, 3) Valami felséges ez, mikor maga Isten nyújtja fel s teszi élővé előttünk az Ő igéjét! És ezt teszi Ő meg mindenkivel, aki helyet foglal az Ő lábainál. Itt láttathat velünk csodákat az Ő törvényében, irányvonalakat az Ő igéjében, miket emberi szem soha nem látott, mint Dávid mondja a Zsolt. 33 7-ben: „Rejtett helyére helyezi Ő a mélységeket.”

A Bárány csak azokat legeltetheti és vezetheti, akik mind az őt érzékszervükkel ott pihennek az Ő lábainál. Csak azokat táplálhatja Ő az elrejtett mannával (Jelen. 2, 17), akiknek van elrejtett életük, akik, mint Mária, otthon vannak az Ő számára, mikor mélyebbre akarja vezetni őket. Csak azoknak teríthet Ő asztalt (Zsolt. 23, 5.), akik előbb letakarították az asztalukat. Különben

az ellenség elkapkod mindent, amit Ő valakinek ad. Csak a Bárány vezethet az élet vizének forrásaihoz Csak Ő tudja azokat. Néki nem egy, hanem — sok ily forrása van. Folyó jön ki az Ő királyi székéből. (Jelen 22, 1.) Ontózi (Ezsaiás 27, 3) minden pillanatban az Ő szőlőjét. Esőképen hullat minden reggel friss kenyeret az égből (II. Mózes 16.) azok számára, akik követik Őt a magányba. Így leszünk virulók s termünk új, meg új csümölcsöt (Ezekiel 47, 12); mert vizünk onnét folyt ki a szenthelyből.

Az elrejtett élet azonban nem csupán az Istennel való rejtett érintkezést jelent, hanem általában elrejtettséget az Ő sátorában, mint a 15. versben olvassuk: „kiterjeszti sátorát felettünk“. Be vannak zárva, el vannak takarva, a rejtett helyen Istennél Van élet a pítvarban, ahol az áldozat öletik, s ahol a vér folyását látni; van élet a szentélyben, hol a papok állanak és teljesítik szolgálataikat és van élet a szentek-szentjében, ahol csak Isten van, s ahol minden csendes és sötét. Mert Isten a sötétben lakik (I. Kir. 8, 12.) Istennél élni a szentek-szentjében annyi, mint: Óhosszá tapadni, nem vigasztalásai és adományai kedvéért, nem azért, hogy gyümölcsözők lehessünk, nem hogy dicsőkké lehessünk, hanem teljes egyedül Érte Magárét. Itt a léleknek már többé semmi sem nagy, csak Isten csupán. S ezzel bevonult a szombat nyugalmaiba.

Kolosse 3 szerint annak van elrejtett élete, aki a maga jóságát eltakarja és titkolja, aki nem akarja itt a jutalmát, hanem vár a jelenések napjára, mikor Isten dicsőségben teszi nyilvánossá. Azt ma nekünk magunknak nyilvánossá tenni, éppen annyi lenne, mint napfényre tenni a buzaszemeket [János 12, 24.] sötét föld helyett, pedig csak ott nő az fel s hoz százsoros gyümölcsöt. Jótetted egy jó mag; de mivel napfényre hoztad, ahelyett, hogy a feledés homályában hagynád, egyedül maradt; nem sokszorozódik meg harminc-hatvan-százsoros gyümölcsé. Jézus mindenekelőtt elrejtett életet élt. Elrejtette nemcsak cselekedeteit, hanem saját magát szolgáló formába. (Filippi 2) Óh, tanuljunk tőle! Egy bizonyosága annak, hogy mi megholtak vagyunk (Kol. 3, 3.), az, hogy mi vágyódunk a felretétetésünk után, még pedig nemcsak az idegen világ, hanem barátaink részéről is. Jézus megfeszített ellenségeitől, eltemettetett barátaitól. Szabad a barátainak téged eltemetni? *Steinberger.*

Az nem szereti az igazságot, aki csak másoknak mondja meg az igazat. Az szereti az igazságot, aki eltűri, hogy neki is megmondják az igazat.

Igazság és szeretet.

Egy lelkeszt fölkeresett egyszer 14 éves fiának a tanára:

„A gyerek felől jöttem tudakozódn. Beteg?“

„Miből gondolja, hogy beteg?“

„Abból, hogy sem ma, sem tegnap, sem tegnapelőtt nem volt iskolában.“

„Nem volt iskolában? De hát hogy lehetséges az? Bizonyos, hogy nem volt?“

„Egészen bizonyos. Azt hittem, beteg a gyerek. Mindenesetre jónak láttam beszélni Önnel.“

A megrémült apa köszönetét fejezte ki a tanárnak s miután az eltávozott, komoly gondolatokba mélyedt. Egyszerre megszólalt a csengő. Az apa felriadt merengéséből s hazatérő fia elé sietett.

Egyetlen tekintet édes apjának mélységesen szomorú arcára, elárulta a fiúnak, hogy haszontalansága kiderült. Szó nélkül követte apja intését, belépett a csendes dolgozószobába s becsukta maga mögött az ajtót.

S erre szelid hangon megszólalt az apja:

„Itt volt a tanárod, — három nap óta nem voltál iskolában — mi pedig mindnyájan azt hittük, hogy ott vagy! Tudatosan megcsaltál bennünket. Ki sem tudom mondani, micsoda fájdalmat okoztál nekem ezzel. Hiszen mindig olyan büszke voltam az én derék, becstelen fiamra. Házakat mertem volna építeni rád! S te képes voltál három álló napig mint megtestesült hazugság járni-kelni! Gyermekek, ha tudnád, mennyire fáj ez nekem!“

A fiúnak minden egyes szó lelke legmélyéig hatolt. Ha keményen nekiment volna az édes apja, valami súlyos büntetést szabott volna rá, könnyebb lett volna elviselnie, mint ezt a szelidséget!

„Gyere, szólalt meg újra az apa, imádkozunk!“

Ez persze még kevésbé volt kívánatos a gyermek előtt. Egyáltalában nem vágyott imádkozni. Ilyen helyzetekben legörömebb kikerüli az ember az Istennel való beszélgetést.

Mind a ketten letérdeltek. Az apa kiöntötte imádságban a szívet, a fiu pedig csendesen figyelt. Ugy tetszett neki, mint hogyha tükröt tartanának elé, amelyben leplezetlen világossággal meglátta a saját képe mását, óh, egy cseppet sem szép képet! Könnyes szemmel keltek fel mind a ketten. Aztán az apa így szólt:

„Kis fiam, életünkben egy örök érvényű törvény uralkodik. A szenvedést nem lehet elválasztani a bűntől. El sem lehet képzelni egyiket a másik nélkül. Ahol szenvedést látsz, biztos lehetsz benne, hogy valahol valaki bűnnel terhelt meg magát. Viszont minden bűn szenvedést von maga után. Valakinek hordozni kell

ezt a szenvedést; leggyakrabban azoknak, akik legközelebb állnak hozzánk s akiket legjobban szeretünk.”

Egy kis szünet után így folytatta:

„Tudod, hogy helytelenül cselekedtél, ezért most fölmeész a padlásszobába. Ágyat velettünk neked ott s az étkezések idején mindig felküldünk valamit számodra. Annyi ideig fogsz odafenn maradni, amennyi ideig testet öltött hazugság gyanánt jártál-keltél itt közöttünk, — három nap, három éjjel.”

A fiúnak nem lehetett szava ez ellen. Hallgatva mentek föl a padlás-lépcsőn. Odafenn megcsókolta az apa a fiát s egyedül hagyta gondolataival. Vacsoránál ott ültek a szülők egymással szemközt, de sehogy sem akart nekik izleni az étel. Mindegyik tudta a másiktól, hogy gondolatai odafenn járnak a fiúnál.

Eljön a lefekvés ideje, — de az álom kerüli a szülőket. Tizenegyet, tizenkettőt üt az óra, aztán egy óra lesz, aztán kettő s akkor az apa nem bírja már tovább: „Anyja — szól — nem bírom ki tovább, fölmegek a gyerekekhez!”

Fogja a vánkását, csendesen fölmegek a lépcsőn, hogy föl ne ébressze a gyereket. A fiu azonban nyitott szemmel fekszik az ágyán s az ablakon besütő hold fényében könny csillog a szemében, az arcán. És az édes apja odafekszik mellé. Átölelik egymást, könnyeik egybefolynak — hiszen mindig olyan jóbarátok voltak! Aztán békében elszunnyadnak s csendesen alusznak, míg a besütő nap föl nem kelti őket.

Másnap lefekvés idején megint csak azt mondja az apa: „Jó éjszakát, feleség, megint csak fölmegek a gyerekekhez.” S megint csak megosztotta a fiuval a büntetést odafenn a padlásszobácskában. Harmadnap csakugy volt. Apa és fiu közösen viselték a büntetést.

Két dolog vésődött be a fiúnak a szívébe ott fenn a padlásszobácskában kitörölhetetlenül: bűnének nyomorúsága és édes apjának erős, hűséges szeretete.

Később, férfivá növekedve, mint misszionárius hirdette erőteljes szóval, izzó szeretettel Istennek szent szerelmét, amelynek halvány, de hű képét látta megtestesülve azokon az éjszakákon és nappalokon édes apjának szeretetében.

Gordon S. D.

Sokkal fontosabb, hogy élettársad számára időd legyen, mint pénzed.

A férjjel beszélgetni fontosabb a nagytakarításnál.

A Sátán a bűnök hálóját veti Jézus tanítványai útjába, hogy megfoghassa őket. Először megcsalja, azután bevádolja őket Isten előtt. A tanítványokat bizalmatlanná teszi egymás iránt. Mint a buzát a rosta, úgy akarja a sátán az Ur Jézus tanítványait rázni és összezavarni, hogy surlódások legyenek közöttük és a gyengék kihulljanak a polyva közé, vagyis a világba visszaessenek. Az a jó, hogy bár nem tudjuk, az ordító oroszlán hol és mikor ront reánk, de láncának hosszát megállapította Jézus és hogy hitünk el ne vesszen, Jézus imádkozik értünk.

Izrael népe, Isten parancsára husvét ünnepe előtt, minden kovászt, mint a lelket ölö bűn jelképét, a házból eltávolította; épp úgy nekünk is, kik lelki husvétot éltünk át, megtérésünk alkalmával bensőnkől a bűnt el kell távolítani, mert ahol a szívbe egy bűn bejut, ott az egész szívet benépesíti.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZÁJTELETET

Arnót. Minden második vasárnap d. u. 4.

Átá vas. d. u. 4.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5 földsz. Vasárnap d. e. 10 d. u. 5. kedd d. u. 5.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. I. em. Vasárnap d. e. 10 csüt. este 7

Budapest, Országbíró-ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 Szerda este 7.

Borjád. Vasárnap d. e. 10. este 8.

Dombóvár, Bezerédi-u. 27. vas. és péntek este 1/28.

Döbrököz. Minden második vasárnap este 8.

Döge. Minden vasárnap d. u. 4.

Györköny, vas. d. e. 10. este 8. Szerda este 8.

Kispest, Nagy Sándor-u. 18. sz. Vasárnap d. u. 4 Kedden este 7. Péntek este 7.

Kaposszekcső. Vas. d. e. 10. szerda este 8.

Kaposvár, Németh István-u. 2. vas. d. e. 10. vas. este 1/28. kedd este 1/28.

Kisvárd. Minden vasárnap d. u. 4.

Miskolc. Gilányi utca 4. vas. d. u. 4. szerda este 7.

Nyiregyháza, Desseffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/211, este 7. Szerda és péntek este 7.

Nagykálló, minden vasárnap d. u. 4.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10.

Ózd. Minden vasárnap d. u. 4

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház” k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.

A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyiregyháza, Desseffy-tér 10. szám.